

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: J. H., narozený X
bytem X
zastoupený obecným zmocněncem P. H.
bytem X

proti
žalovanému: Městský úřad Louny
sídlem Pod Nemocnicí 2379, 440 01 Louny

o žalobě proti příkazu o uložení pokuty žalovaného ze dne 15. 11. 2023, č. j. MULNCJ 127273/2023,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 3 000 Kč, která bude žalobci vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou se žalobce domáhal zrušení příkazu o uložení pokuty žalovaného ze dne 15. 11. 2023, č. j. MULNCJ 127273/2023.
2. Soud připomíná, že se žalobce dále stejnou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 20. 12. 2024, č. j. MD-68460/2024-160/3, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 5. 6. 2024, č. j. KUUK/082016/2024/Kub, kterým krajský úřad nevyhověl žádosti žalobce o obnovu řízení, které bylo ukončeno příkazem o uložení pokuty Městského úřadu Louny ze dne 15. 11. 2023, č. j. MULNCJ 127273/2023, a určení, že „*uznání viny z nedbalosti za správní delikt účastníka zkráceného příkazního řízení po nesprávném právním posouzení ust. § 125h odst.6 SZ po nesdělení identity řidiče provozovatelem správním orgánem I.stupně bylo nezákonné. Navrhuje soudu také deklarovat, že udělení pokuty 1 500 Kč za tento správní delikt dle ust. §85 SŘS byl nezákonným zásahem do hmotné právní sféry účastníka vlastnit majetek dle článku 11 ods.1 a odst.5 LZPS.*“
3. Usnesením zdejšího soudu ze dne 19. 3. 2025, č. j. 54 A 2/2025-20, byla žaloba v částech, kterou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 20. 12. 2024, č. j. MD-68460/2024-160/3, a určení toho, že udělení pokuty příkazem o uložení pokuty

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Městského úřadu Louny ze dne 15. 11. 2023, č. j. MULNCJ 127273/2023, bylo nezákonné, vyloučena k samostatným řízením.

4. Soud dále zdůrazňuje, že již usnesením ze dne 7. 2. 2024, č. j. 54 A 1/2024-7, odmítl dřívější žalobu žalobce proti příkazu o uložení pokuty žalovaného ze dne 15. 11. 2023, č. j. MULNCJ 127273/2023, a to pro nevyčerpání řádných opravných prostředků.
5. Soudu je tak již z řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 54 A 1/2024 známo, že příkazem o uložení pokuty žalovaného ze dne 15. 11. 2023, č. j. MULNCJ 127273/2023, byl žalobce uznán vinným přestupkem podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky X v rozporu s § 10 odst. 3 tohoto zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, jelikož dne 1. 6. 2023 v 06:04 hodin v Lounech, ul. 28. října u budovy č. p. 1670, směr jízdy centrum, překročil blíže nezjištěný řidič tohoto motorového vozidla nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou (50 km/h) v obci o méně než 20 km/h, jelikož mu byla prostřednictvím automatizovaného technického prostředku (UnicamSPEED-R) používaného bez obsluhy naměřena rychlost 57 km/h, po odečtu toleranční odchylky ± 3 km/h byla rychlost 54 km/h, tj. řidič vozidla překročil dovolenou rychlost o 4 km/h a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.
6. Před vlastním projednáním věci je soud vždy povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda má žaloba všechny zákonem stanovené náležitosti k tomu, aby byla projednatelná. Ze žaloby je zřejmé, že se žalobce domáhá soudního přezkumu rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V takovém případě se soud musí primárně zabývat povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které by bylo z přezkumné činnosti soudu vyloučeno.
7. Při vyhodnocování existence překážek bránících věcnému projednání žaloby soud předně vycházel z § 5 s. ř. s., podle něhož platí, že „[n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.“ Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení. Důvod nepřipustnosti návrhu obecně upravený v citovaném § 5 s. ř. s. je dále rozveden v § 68 písm. a) s. ř. s., podle kterého platí, že „[ž]aloba je nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.“
8. V daném případě soud shledal, že podaná žaloba směřuje proti příkazu o uložení pokuty, který bylo možné napadnout odporem. Právě povaha žalobcem napadeného správního rozhodnutí je rozhodující z pohledu jeho možného soudního přezkumu. Příkaz je dle § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), specifickou formou správního rozhodnutí použitelnou při ukládání povinností jeho adresátovi. Zmiňovaná specifická se projevuje nejen v tom, že jeho vydání může být

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

prvním úkonem ve správním řízení, ale také v tom, že jej lze zcela právně odklidit úkonem jeho adresáta, a to odporem. Již samotným podáním odporu je příkaz zrušen (§ 150 odst. 3 věta druhá správního řádu) a v řízení se pokračuje, jako by příkaz vydán nebyl. Pouze za situace, kdy příkaz není napaden (včas podaným) odporem, nabývá účinků pravomocného správního rozhodnutí (§ 150 odst. 3 in fine správního řádu). Žalobce byl v příkazu o uložení pokuty ze dne 15. 11. 2023, který mu byl doručen dne 21. 11. 2023, jak je soudu známo z řízení vedeného pod sp. zn. 54 A 1/2024, řádně poučen o tom, že je možné proti příkazu podat odpor, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá a u kterého správního orgánu se odpor podává. Žalobce však možnost podání odporu proti zmíněnému příkazu nevyužil.

9. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „[p]odmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu [§ 5, § 68 písm. a) s. ř. s.] je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004-65, publ. pod č. 672/2005 Sb. NSS).
10. Vzhledem k tomu, že žalobce před podáním žaloby nepodal odpor, který byl řádným opravným prostředkem, který byl proti napadenému příkazu o uložení pokuty přípustný, shledal soud žalobu nepřípustnou ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s., a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) téhož zákona odmítl.
11. Výrok II. o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
12. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl výrokem III. rovněž o vrácení žalobcem zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby v částce 3 000 Kč. Tato částka bude žalobci vrácena z účtu krajského soudu ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 2. dubna 2025

Mgr. Ladislav Vaško v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.